

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1049/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208854
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312208854.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Bratislava Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Brezno, č. k. 6C/349/2012-52 zo dňa 19. 06. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, rozhodol tak podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. d) a 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.. Rozhodol na tom základe, že navrhovateľ podaním zo dňa 13. 06. 2014 požiadal o prerušenie konania z toho dôvodu, že podľa jeho právneho názoru vo veci rozhoduje vylúčený sudca a súd, ktorého všetci sudcovia sú v tomto konaní vylúčení. Na vylúčení sudcov okresného súdu navrhovateľ trval napriek rozhodnutiu odvolacieho súdu o tom, že sudcovia vylúčení nie sú. Z toho dôvodu podal sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorú v prílohe svojho podania pripojil a zároveň teda navrhol konajúcemu súdu, aby prerušil konanie až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR v tejto veci. V dôvodoch uznesenia okresný súd uviedol, že v danom prípade bola námietka zaujatosti zo strany navrhovateľa podaná súčasne s podaním žaloby vo veci samej. O námietke rozhodoval nadriadený Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozhodol o tom, že v predmetnej veci ani konajúci sudca ani ďalší sudcovia Okresného súdu Brezno nie sú vylúčení z rozhodovania v tejto veci. Na základe uvedeného prvostupňový súd naďalej koná vo veci tým sudcom, ktorý nie je vylúčený z rozhodovania v zmysle ust. § 14 a nasl. O. s. p.. Podľa názoru okresného súdu na prerušenie konania v zmysle citovaných ustanovení zákona (§ 109 ods. 1 písm. b) a 109 ods. 1 písm. c) O. s. p.) by bol dôvod v prípade, že by išlo o takú otázku, ktorú súd nie je oprávnený riešiť, pretože spadá do právomoci iného orgánu, napr. aj Ústavného súdu SR, prípadne ak prebieha konanie o tejto otázke, ktorá v konečnom dôsledku môže mať vplyv na rozhodnutie vo veci. Takou by bola okolnosť alebo skutočnosť, ktorá má vplyv na meritum veci, nie však otázka procesného charakteru, ako napr. zaujatosť sudcu a jeho vylúčenie z rozhodovania o veci, od ktorej nezávisí rozhodnutie vo veci samej. Okrem toho, tejto otázke všeobecný súd má právomoc rozhodnúť (nadriadeným súdom, ako sa to aj stalo). Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že tu nie sú dané dôvody na prerušenie konania tak, ako to vo svojom podaní tvrdí navrhovateľ.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Mal za to, že dôvod na prerušenie konania preukázal. Namietal porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom, keď už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach

nevzhliadol dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Podľa neho sudca Okresného súdu Revúca má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Navrhovateľ práve s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Namietal, že nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo, a aby tento naďalej vykonával úkony, a aby vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol preto napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, na ktoré v ďalšom len poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd len dodáva, že otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe, na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv, ako je uvedené vyššie a ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR v skutkovo a právne totožnej veci, napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z pojednávania a rozhodovania veci, na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na ich prerokovanie a rozhodnutie. V súdnej veci teda neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.